

[Niels Helveg Petersen.]

om konkretisering af gerningsindholdet, først og fremmest af den grund, som fremhævet af professor von Eyben, at en stærk konkretisering af gerningsindholdet medfører konkurrence mellem lovgiver og forbryder med alle fordele for forbryderen, som sidder i baghånd, og som kan se kortene og derfor har alle muligheder for at handle på en måde, så han kan undgå samfundets intentioner.

Og lad mig fremhæve også med hensyn til det generelle i en bestemmelse, at vi har domstole, som yder en betydelig garanti. Det er trods alt domstolene, der skal anvende disse bestemmelser, og jeg tror, der er en betydelig garanti for en fornuftig og en rigtig anvendelse i overensstemmelse med folketingets intentioner selv ved en generel bestemmelse.

Lad mig så slutte med at sige, at jeg tror, denne diskussion om bagmænd har været meget værdifuld, den har sat fokus på et samfundsproblem, som vil blive større: den systematiske og asociale omgørelse af lovgivningen. Jeg tror ikke på, at dette vil blive mindre, jeg kan desværre sige snarere tværtimod, og derfor er det vigtigt, at folketinget og offentligheden har sat fokus på hele spørgsmålet, for at samfundet kan ruste sig så stærkt som muligt til at tage kampen op imod den systematiske og asociale udnyttelse af vor lovgivning.

Guldberg: Det er naturligt, at debatten indtil nu udelukkende eller næsten udelukkende har drejet sig om det grænseområde, som her er beskrevet, mellem det kriminelle og det, som måske ikke er kriminelt, men som vi alligevel synes burde være det.

Når jeg tager ordet her, er det, fordi jeg tror, at det vil være rigtigt også lige at kaste blikket et lille stykke uden for dette grænseområde. Det er meget karakteristisk for mange af disse sager, at de har deres rod og deres muligheder i bygge- og anlægssektoren. Jeg vil minde om — det ved justitsministeren også — at hvor man er så ulykkelig i andre lande at have sager af tilsvarende karakter, også somme tider af mere politisk karakter, end vi har det her i landet, er det altid eller praktisk taget altid i denne sektor. Det har sine gode grunde, nemlig dens

meget store, tunge økonomi og dens store omfang.

Ved siden af denne drøftelse om en afgrænsning, og om, hvad vi kan gøre, vil jeg mene, at det vil være værdifuldt for dem, der skal arbejde videre med denne sag, at sikre sig, at de regler og den lovgivning, vi har på dette meget store og væsentlige område, ikke er sådan, at det i unødigt omfang åbner mulighed for, at der kan udøves operationer enten af denne eller af den anden tilsvarende karakter, hvad enten det gøres for personlig vindings skyld eller for andres vindings skyld. Det er efter min mening ikke betryggende, at man på dette store, vigtige område har en lovgivning, der gør det muligt — det er der også andre der har været inde på — at låne flere penge i fast ejendom, end den er værd. Det er et vældigt operationsfelt, og det er ikke fornuftigt, lige meget hvem der gør det, om det gøres i profitøjemed eller i almenyttigt øjemed. Der handles inden for dette område mellem myndigheder og selskaber, som ikke er forretningsmæssige foretagender, og ind imellem også med forretningsmæssige foretagender. Der handles til det, der hedder markedspris, og vi er sommetider med til selv at foreskrive det. Markedspris kan være 100 pct. fortjeneste på kort tid, og så er vi på vej over i åger. Det er vigtigt, at vi er opmærksomme på disse ting. Der omsættes på dette område betydelige offentlige tilskud til betaling for varer og tjenesteydelser, og der er naturligvis en vældig konkurrence om, hvordan man kan få andel i det. Der findes rækker af eksempler, som vi alle kender herinde, hvor offentlige myndigheder, der er interesseret, gennem bestemmelser om udnyttelsesmuligheder kan gribe ind og forbeholde værdier for bestemte kredse. Der er et meget betydeligt antal sager inden for dette område af betydelig økonomisk rækkevidde, arbejder og leverancer, som ikke fordeles på konkurrencemæssig måde, og jeg vil gerne specielt til boligministeren sige, at jeg tror, at det bliver nødvendigt, ikke fordi det direkte har noget at gøre med bagmandssagen, men med klimaet i hele dette område, at man også drager nogle af de paralleller, som jeg her har været inde på.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg må erklære mig enig med hr. Guldberg i, at der